

HET INTERNATIONAAL STOMATOLOGISCH
CONGRES TE KNOKKE—a. ZEE

Wel zelden zal het werkzame aandeel van Nederlandse tandartsen aan een buitenlands congres verhoudingsgewijs zo groot zijn geweest als bij de internationale professionele ontmoeting te Knokke, welke de „Belgische Vereniging voor Stomatologie” van 18—22 Mei j.l. ter gelegenheid van haar vijftigjarig bestaan had georganiseerd. Niet alleen „ter gelegenheid” maar zeker ook ter ere, want met deze in grandioze stijl opgezette wetenschappelijke bijeenkomst hebben de leden van het Comité van Voorbereiding een luisterrijk succes geboekt.

Wanneer, zoals gezegd, op het programma veel namen van Nederlandse collega's vermeld stonden, dan wil dit geenszins zeggen dat hun voordrachten en demonstraties tot het welslagen meer zouden hebben bijgedragen dan die van de talrijke andere sprekers. Natuurlijk niet, maar wel hebben zij door deze manifestatie uiting gegeven aan het gevoel van verbondenheid dat hen tegenover de Belgische collega's bezielt en het bewijs dezerzijds geleverd dat het collegiale contact (dat door verscheidenen onzer reeds eerder gelegd was) met onze Zuidereburen bijzonder op prijs wordt gesteld. Vandaar dat men aanstonds bereid was meer te doen dan de passieve rol van toehoorder en toeschouwer vervullen.

Deze ongetwijfeld gewaardeerde medewerking aan het programma was — afgezien van het gebodene — ook in ander opzicht niet zonder betekenis. Het Congres werd gehouden in het Frans en in het Nederlands en wat zulks voor onze Vlaamse vakbroeders betekende, bleek ondubbelzinnig uit de toespraak van coll. M a t t e l a e r (tevens wethouder van Knokke) aan het lustrumbanket, waarin hij uiting gaf aan zijn vreugde, dat het mogelijk was gebleken in België een tweetalig tandheelkundig congres volledig te doen slagen. Dit was geen oratorische gemeenplaats maar een onbetwistbaar feit. Dat het tegen het einde erkend kon worden was echter voor een zeer belangrijk deel te danken aan de onvolprezen leiding van Prof. v a n d e V y v e r te Leuven, zodat M a t t e l a e r dan ook niet in gebreke bleef deze onverpoosde voorzitter alleszins verdiende lof toe te zwaaien. Diens veelvuldige toespraken en inleidingen, zowel in de congreszaal als bij de feestelijke maaltijden, waarbij hij beurtelings aan elk der beide congresleden de voorrang gaf, droegen er alles toe bij om de tweetaligheid tot haar volle recht te doen komen en beide groepen deelnemers te geven waarop zij recht hadden. En zodoende heeft er aan de goede harmonie dan ook niets ontbroken.

Minder gemakkelijk was deze tweetaligheid echter voor de Duits-sprekende voordrachtgevers, die zich van het kennelijk ook voor hen minder giefelijke Frans moesten bedienen.

Ook de voorbereidingen waren tot in de puntjes getroffen. De zwaar met voordrachten, demonstraties en „privé-besprekingen” beladen dag-programma's verliepen volgens het schema en zonder noemenswaardige, doorgaans hinderlijke vertraging. Vooral de laatstgenoemde gedachtenwisselingen over de gehouden voordrachten (met de table clinics ondergebracht in een zijvertrek van het weelderige Casino) droegen er veel toe bij om het nuttig rendement voor de deelnemers hoog op te voeren. Dat de table clinics uiteraard niet minder belangstelling trokken zij wellicht ten overvloede en slechts volledigheidshalve aangestipt.

Gelijk gezegd, een grote verscheidenheid van onderwerpen door een veelheid van sprekers en demonstrators behandeld, resp. aanschouwelijk toegelicht, ziedaar de realisatie van een agenda, die in vier dagen, om precies te zijn: in drie en een halve dag ten overstaan van een driehonderd congressisten werd afgewikkeld. Vanzelfsprekend bestreek het geheel van werkzaamheden een breed front waarbij geen onderdeel der mondheekunde veronachtzaamd was.

Op het gebied der grote kaakchirurgie besprak Prof. T r a u n e r (Graz) in een tweetal voordrachten de aandoeningen en operatieve behandeling van het kaakgewricht, zomede het resultaat van beenimplantaten ter vereffening van het substantieverlies bij omvangrijke chirurgische ingrepen. Hierbij sloot zich min of meer aan een verhandeling van Prof. D e c h a u m e (Parijs) over de pathologie van evenwichtsstoornissen in het kaakgewricht.

De moderne behandeling van fracturen van de onderkaak was het thema van Prof. d e W i l d e (Gent), toegelicht door een filmvertoning betreffend de vrijhandige spalping van een dubbele breuk volgens zijn methode. Prof. T j e b b e s gaf zijn gehoor een goede voorstelling van zijn fraaie methode en subtiële techniek van operatieve sluiting van hazelip en gehemeltespelen bij zuigelingen.

Coll. P o e l s t r a maakte in woord en gekleurd beeld duidelijk op welke wijze hij kaakholtefistels, ontstaan als gevolg van antrumbeschadiging bij tand-extracties, tot heling brengt. In de vorm van een table clinic gaf coll. H u t een demonstratie van zijn techniek van apicoëctomie.

Omtrent de aetiologie, de frequentie en de therapeutische vooruitzichten van tongkanker gaf Prof. M a i s i n (Leuven), directeur van het kankerinstituut aldaar, een zeer belangwekkende causerie.

Voor wat betreft de mogelijkheden van sociale rehabilitatie door prothetische compensatie bij gelaatsverminderingen na operatieve behandeling en bij ontwikkelings-defecten had Mejuffrouw S c h u i r i n g a haar in de loop der jaren verzamelde documentatie-materiaal tentoongesteld. Tenslotte zij nog gememoreerd de voordracht van Dr d e C u y p e r (Antwerpen) met betrekking tot de prothetische verbetering van spraakstoornissen bij palatoschisis.

Van de voordrachten op het gebied der conserverende tandheekunde moet in de eerste plaats vermeld worden die van Prof. H e s s (Zürich) over de medicamenteuze behandeling van wortelgranulomen en derzelve histologische en röntgenologische rechtvaardiging. Prof. S a r a v a l (Venetië) had eveneens het oog gericht op gebitsbehoud bij zijn behandeling van kaakcysten. In een voordracht, waarmee de lijst van sprekers werd geopend, gaf Dr. M i c h i e l s (Kortrijk) een overzicht van methoden en uitzichten van pulpa-overkapping.

Bij de table clinics stelde coll. J o u k e s (Leuven) in modellen de vormen van caviteitspreparatie ten toon, zoals die aan het Tandheekundig Instituut

aldaar worden uitgevoerd, terwijl Dr. Donia u (Charleroi) demonstreerde hoe hij de desinfectie met ozon röntgenologisch controleert.

Hoezeer voor een juiste interpretatie van röntgenfoto's critische bestudering noodzakelijk is, zette coll. H. C o e b e r g h uiteen aan de hand van uitgebreid foto-materiaal.

Een tweetal voordrachten had betrekking op de behandeling van het kinder-gebit. Dr. L e c r e n i e r (Hoei) beschouwde de paedodontie als een geloof en een techniek, terwijl Dr. W a t r y (Brussel) de mogelijkheden bezag in het kader der ziekenfondsbehandeling.

De orthodontie was vertegenwoordigd door de vertoning van een film van Prof. C a r l i e r en Dr. G o u d a e r t (Rijssel) waarbij de groei van het aangezicht als grondslag van een „biologische orthodontie” plastisch werd weergegeven. In een table clinic gaf voorts Dr. B i o u r g e (Charleroi) zijn techniek van behandeling van de omgekeerde beet in het front.

Over de parodontologie ontfermde zich alleen Dr M ü h l e m a n n (Zürich) met zijn beschouwing aangaande de rol van endogene factoren als aetiologisch moment.

Op zichzelf staande voordrachten, welke met de praktijk geen rechtstreeks verband hielden, werden voorts gehouden door coll. V i s s e r (Hilversum) die permeabele structuren in normaal glazuur aan de hand van histologische preparaten vaststelde en Prof. W i n k l e r, die op de van hem bekende geestige wijze de caries-balans opmaakte. Het aetiologische verband tussen tandaandoeningen en ontsteking van de pigmentlaag van de iris werd door de ophthalmoloog Prof. F r a n ç o i s (Gent) in het licht gesteld, terwijl Prof. A r l o t t e (Milaan) sprak over de behandeling van trigeminusneuralgieën met novocain-injecties.

Tot slot de tandprothese. Zwitserland was hierbij sterk vertegenwoordigd. Prof. W i l d (Zürich) hield een verhandeling over kauw- en kaakbewegingen. Prof. A c k e r m a n n (Genève) besprak het articulatie-probleem in verband met het schroefbladvormig verloop van het occlusievlak en Prof. S p r e n g (Bazel) beschouwde de prothese van wetenschappelijk standpunt. Dr. E i s e n r i n g (Zürich) vroeg de bijzondere aandacht voor de randen van het onderkustgebit en schrijver dezes besprak een naar zijn oordeel eenvoudige doch doeltreffende afdrukmethode. Nog zij vermeld dat coll. v a n d e r V e n de vervaardiging van de immediaat-prothese in het kader ener table clinic uiteenzette. Dr. V e r m e e r s c h (Leuven) vertoonde een vernuftig apparaatje om de band voor een kroon op de juiste wijze uit het materiaal te knippen en een speciale tang om deze te fatsoeneren.

Tot zover de ietwat dorre opsomming van het wetenschappelijke programma. Dat het Congres niet de primeur bezat ten aanzien van al hetgeen in voordracht of demonstratie werd geboden, behoeft geen betoog. Van meer dan een voordracht had de spreker reeds bij andere gelegenheden van zijn bevindingen, experimentele resultaten of inzichten doen blijken. Het levende woord en het persoonlijke contact gaven echter een fris en sterker accent aan het ten dele bekende.

Er zal naar wij vrouwen weldra gelegenheid bestaan om in de „Excerpta” verslag te doen van hetgeen Knokke aan nieuwe verworvenheden heeft opgeleverd.

Aan het Congres was een uitgebreide tentoonstelling van de dental-handel gekoppeld, alwaar men o.a. de nieuwste en dus nog meer gecompliceerde en steeds kostbaarder apparatuur kon bewonderen. Ook de tandtechnische labo-

ratoria waren van de partij om de aandacht te vestigen op hun prothetische werkstukken in veelzijdige uitvoering. Daarnaast werden elke dag filmvertoningen gegeven betreffende materialen, geneesmiddelen en hun wijze van gebruik en toepassing, zodat er gelegenheid te over was om latente of gewekte nieuwsgierigheid visueel te bevredigen.

De Zaterdagmorgen was gewijd aan een plechtige academische zitting, welke geopend werd met een voorzitterlijke rede in het Nederlands en het Frans. In aansluiting hierop werd, behalve aan twee nog in leven zijnde oprichters van de jubilerende Belgische Vereniging voor Stomatologie, aan een tiental buitenlandse stomatologen het erelidmaatschap aangeboden en de daarbij behorende oorkonde uitgereikt. Onder de benoemden was Prof. T j e b b e s. Na afloop van deze plechtigheid hield Prof. D r. v a n G e h u c h t e n te Leuven in het Frans een wijsgerig-dichterlijke verhandeling over de zin van de pijn, welke mede door de welsprekende, suggestieve voordracht de toehoorders uitermate boeide. Een Lustrumbanket, waaraan een paar honderd congressisten deelnamen vormde het feestelijke besluit van die morgen. Na het presidentiële welkomstwoord sprak als eerste in het Nederlands en daarna in het Frans, de Gouverneur van West-Vlaanderen Ridder v a n O u t r y v e d' Y d e w a l l e mede namens de door ambtsbeslommeringen verhinderde Minister van „Volksgezondheid en van het Gezin”, gevolgd door de burgemeester van Knokke, de voorzitter van de Hoge Raad van de Orde der Geneesheren, de voorzitter van de Académie Royale de Médecine Belgique, de voorzitter van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België en de voorzitter van het Algemeen Belgisch Geneesherenverbond. Van de overige toespraken zij alleen vermeld die van de voorzitter van onze Maatschappij coll. v a n H o u t e, welke namens de drie landelijke organisaties zijn woorden vergezeld deed gaan van een tastbaar blijk van de collegiale gevoelens, in de vorm van een voorzittershamer met fraai uitgevoerde inscripties. Dat het geen nutteloos geschenk was bleek uit het naartige gebruik, dat Prof. v a n d e V y v e r er aanstonds van wist te maken!

Een galabal, eveneens in de weelderige zalen van „La Reserve” vormde het sluitstuk van de reeks feestelijkheden; de Zondag daarna was nog geheel gewijd aan de wetenschappelijke werkzaamheden. Voor hen, die na afloop nog niet konden scheiden was er als overgang naar de „Graue Alltag” een bezoek aan het stedschoon en de kunstschaten van Brugge met een ontvangst op het stadhuis, een begroeting met een beiaardconcert en een rondvaart door de schilderachtige grachten.

Dit verslag zou niet de juiste afspiegeling zijn van hetgeen het Congres zijn deelnemers heeft geboden, als niet in het bijzonder melding werd gemaakt van de vorstelijke ontvangst en de bijzondere attenties waarmede het bestuur van de jubilerende vereniging en de commissie van ontvangst de buitenlandse gasten en medewerkers aan het programma hebben omringd. Dit mocht wellicht passen in de onbekrompen stijl waarin het gehele Congres was opgezet en verliep, niettemin zullen vooral de Hollandse collega's er duurzame herinneringen aan bewaren. Moge dit voor onze gulle gastheren een tegenwaarde vormen van hetgeen zij hebben gedaan om deelneming aan hun alleszins geslaagde Jubileumbijeenkomst meer dan lonend te maken. Ook in dat opzicht kunnen de organisatoren en uitvoerders ervan met grote voldoening op het welslagen van hun gulden festijn terugzien.

P. H. B u i s m a n